

S.R.O.V. beleefde

„Kleine Oorlog”

IN de zevende week op de S. R. O. V. van de School Verbindingsdienst, is in het oefenprogramma een driedaagse veldtoefening opgenomen. Voor de leerlingen van de lichting 1962-2 bestond deze nu eens niet uit het normale „Peloton in aanval en verdediging”, maar uit „kleine oorlog”, een oefening bedoeld om de aspirant-vaandrigs zo realistisch mogelijk te doen zien, dat het leven van de soldaat vol ontberingen is.

„Initiatief, moreel en doorzettingsvermogen zijn de eigenschappen, die je nodig hebt om deze oefening door te komen.” Dat was de laatste goede raad vóór het peloton naar Drente vertrok om als toegevoegd onderdeel van een bataljon infanterie een snel oprukkende vijand te bestrijden. Al spoedig bleek, dat ze alleen stonden te midden van vijanden. De rest van het bataljon was gedesorganiseerd teruggetrokken, nadat de commandopost door een A-bom was getroffen.

Dwars door bezet gebied, opgejaagd door een onvermoerbare vijand, moest worden geprobeerd de eigen linies te bereiken. Normale wegen waren levensgevaarlijk, daar zorgde een peloton van de 42 Verkennings-compagnie wel voor en zo werden deze drie dagen een aaneenschakeling van schuilbivak, infiltratiepogingen, ontdekking door de vijand, ontsnapping dwars door bossen, sloten en weilanden met schrikdraad, weer schuilbivak met ten slotte nog maar één doel voor ogen; terug naar eigen gebied, eten en slapen en niet langer als opgejaagde haas voor wilde jagers dienen.

Gelukkig kreeg ook de vijand tegenslag. Een ééntonner met voedsel en munitie stond ergens met panne en een goedgezinde „rasechte” burger gaf in een café

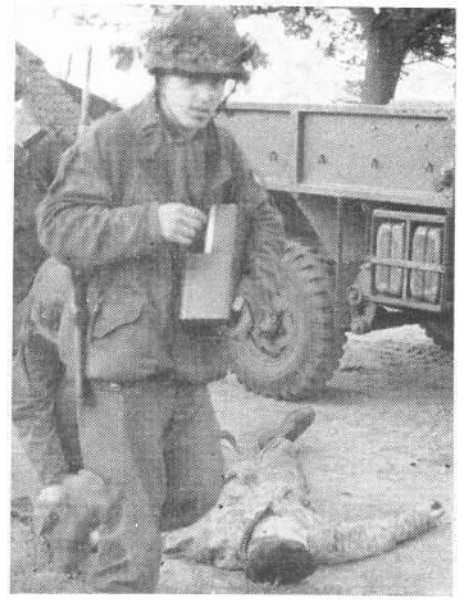
de commandant van het hongerige peloton een waardevolle tip. Een bliksemanval op de niets vermoedende vijanden, die dan ook gewillig en natuurgetrouw sneuvelden, was het gevolg en de magen en patroonhouders konden weer worden gevuld.

Barre tocht

DE laatste dag was het wéér een burger, die het peloton zou verder helpen. Na een barre tocht dwars door en over alles heen bereikte men het voorlopige doel, een boerenschuur met stro op de grond, waar de avond kon worden afge wacht. Het was te mooi om waar te zijn en sommigen begonnen zich af te vragen of het zaakje wel te vertrouwen was. Inderdaad liep binnen een kwartier na aankomst in dat paradijs het hele peloton onder zware bewaking naar het krijgsgevangenkamp in Hoogeveen, volgens alle regelen ingericht in de kazerne van de Rijkspolitie.

Adjutant Stamhuis van de Rijkspolitie was al druk bezig met koffie zetten... voor de bewakers. Duidelijk bleek dat krijgsgevangenen zijn geen plezier is. Het moreel werd zwaar op de proef gesteld en het is dan ook geen wonder, dat geschoolde ondervragers van velen iets meer te weten kwamen dan alleen naam, rang en registratienummer!

Waarschijnlijk waren ook de — overigens onvermoerbare — bewakers wat moe geworden, in ieder geval kreeg ieder stuk voor stuk de kans om met een in een krentebol verpakt bericht in de hand te ontsnappen, waarbij zelfs niet in de oefening opgenomen burgers in grote mate meehielpen.

Overval op vijandelijke fourage-wagen

's Nachts om 12 uur werden ten slotte de eigen linies bereikt, waar alweer de vijand klaarstond, maar ditmaal met hete soep en een rondje — buitgemaakte? — sigaretten.

Voor de Staf van de S.R.O.V. en wel speciaal voor de oud-CSM cursisten adjudant Goverse en smi Van Aalderen, die twee weken plannen hadden gemaakt, verkend, afspraken gemaakt met politie, burgers en M.I.D., was het een grote voldoening, dat uit de verslagen, die de leerlingen na afloop maakten, één ding naar voren kwam: dit was geen spel, geen oefening, dit was pure werkelijkheid.

Cdt School VbD, luitenant-kolonel van Rheden, geeft enkele aanwijzingen

... dwars door alles heen ...
(Foto's: maj. Jung)

